

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Tiutiunic Gleb, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Tiutiunic Gleb Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 22.04.2019 – 11.06.2019;
2. Instanța de apel : 23.07.2019 – 22.01.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 13.05.2020 – 01.07.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2019, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Tiutiunic Gleb a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b) Cod penal și condamnat în baza acestei legi la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice sau a analogilor acestora pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90¹ Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui Tiutiunic Gleb, stabilindu-i-se perioada de executare a pedepsei cu închisoare pe termen de 1 an, restul pedepsei de 1 an închisoare aplicată inculpatului, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În temeiul art.72 alin.(3) Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare a fost stabilită în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ alin.(5) Cod penal, Tiutiunic Gleb a fost obligat în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul/reședința fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Tiutiunic Gleb, în comun cu alte persoane, în privința cărora cauza penală a fost disjungată, precum și cu alte persoane, identitatea cărora nu a fost stabilită, acționând

intenționat, urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor, cu scop de înstrăinare, precum și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social-periculoase, pe parcursul anului 2018, au dobândit într-un mod nestabil și ilegal droguri, precum și prin intermediul unor persoane și altor persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, inclusiv din or. Fălești, pe care, ulterior le-au înstrăinat pe teritoriul mun. Bălți.

Astfel, pe parcursul anului 2018, Tiutiunic Gleb i-a înstrăinat în trei rate lui Șerbacov Victor, droguri sub formă de canabinoidul sintetic MDMB(N)-2201(C₂₀H₂₈FN₃O₃), la prețul de 200 lei pentru fiecare doză de droguri.

Conform scrisorii Instituției Medico-Sanitare Publice, Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății din Republica Moldova nr. 01-12/632 din 18.04.2017, canabinoidul sintetic MDMB(N)-2201(C₂₀H₂₈FN₃O₃) reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, care este inclusă în Tabelul nr.1 „Substanțele stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicinale” „Lista nr. 1 substanțele psihotrope”, adică în proporții mari.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Cojocar Rodica în interesele inculpatului Tiutiunic Gleb, prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În susținerea acestor cerințe avocatul-apelant a menționat, că pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală nu este echitabilă în raport cu faptul, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer. A considerat, că instanța nu a ținut cont la stabilirea pedepsei și de faptul, că ultimul are o vârstă fragedă, este la un început de cale în viață având vârsta de numai 26 ani, despre faptul, că a fost de acord să conlucreze cu organul de urmărire penală, fapt ce a dus la descoperirea unor noi acțiuni a altor inculpați.

Apelantul a considerat, că instanța de fond, a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, însă fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse reale, astfel interpretând greșit prevederile art.75 alin.(1) din Cod penal, și anume, care stipulează că persoanei recunoscute vinovată de savârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

A indicat de asemenea, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza cărui persoana este declarată vinovată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020 apelul declarat de avocatul Cojocar Rodica în interesele lui Tiutiunic Gleb a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură

penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Tiutiunic Gleb nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Tiutiunic Gleb în comiterea infracțiunii imputate, stabilindu-i pedeapsa în baza art.217¹ alin.(3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani. În temeiul art.90¹ Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui Tiutiunic Gleb, stabilindu-i-se perioada de executare a pedepsei cu închisoare pe termen de 1 an, restul pedepsei de 1 an aplicată inculpatului, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an. Instanța, în temeiul art.90¹ alin.(5) Cod penal, l-a obligat pe Tiutiunic Gleb, în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul/reședința fără consimțământul organului competent. Termenul executării pedepsei cu închisoare a fost calculat din momentul intrării sentinței în vigoare și reținerii inculpatului. În privința lui Tiutiunic Gleb a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare. A fost soluționată și chestiunea referitor la corpul delict.

Instanța de apel a constatat, că sentința instanței de fond nu a fost contestată în latura stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Tiutiunic Gleb, partea apărării exprimând dezacord cu pedeapsa stabilită sub aspectul asprimii acesteia.

În ce privește dezacordul cu soluția primei instanțe în latura pedepsei aplicate, instanța de apel a apreciat, că cerințele invocate în acest sens sunt nefondate, și în argumentarea acestei concluzii instanța de apel a expus următoarele considerațiuni.

Analizând circumstanțele și împrejurările speței prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează fapta infracțională comisă de Tiutiunic Gleb, personalitatea acestuia, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare.

Reținând prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat, că pedeapsa aplicată inculpatului Tiutiunic Gleb, sub formă de închisoare, în quantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu caracterul și gravitatea faptei comise - infracțiune gravă îndreptată împotriva sănătății publice și conviețuirii sociale, această infracțiune fiind comisă cu intenție; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit - scop de profit; personalitatea inculpatului - anterior a mai avut conflicte cu legea, or, potrivit actelor anexate la dosarul penal, prin sentința Judecătoriei Bălți din 19.07.2010, Tiutiunic Gleb a fost condamnat în baza art.217 alin.(3), lit. c) Cod penal la 120 ore muncă neremunerată, ulterior la 01.03.2013 prin sentința Judecătoriei Bălți iarăși a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 100 ore muncă

neremunerată în folosul comunității; atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat - a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce în temeiul art.364¹ alin.(8) Cod penal, a condiționat micșorarea limitelor sancțiunii prevăzute, s-a căit în fapta comisă; circumstanțe agravante - lipsesc.

Instanța de apel a notat, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea. În acest sens, instanța de apel a reținut, că în cauza lui Tiutiunic Gleb stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată atât de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, precum și gravitatea faptei imputate, care face parte din categoria celor grave. Inoportunitatea aplicării unei pedepse de altă categorie, instanța de apel a desprins-o din însăși categoria și caracterul infracțiunii comise, precum și din faptul, că acesta anterior a beneficiat de institutul „pedepselor non privative”, dar careva concluzii n-a tras, or, din nou a comis o infracțiune gravă, cu intenție, astfel sfidând cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală. În atare împrejurări, solicitările inculpatului referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, cum nu a asigurat de altfel până la moment și nu va restabili echitatea socială perturbată de Tiutiunic Gleb.

În același context, instanța de apel a reiterat, că instanța de fond a stabilit inculpatului Tiutiunic Gleb pedeapsa la limita minimă prevăzută la sancțiunea art.217¹ alin.(3) Cod penal, în coroborare cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, instanța de apel a considerat, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de Tiutiunic Gleb a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumului acesteia este dozată corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia, pedeapsa aplicată inculpatului Tiutiunic Gleb este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Cât vizează alegațiile apărării, precum că, instanța n-a ținut cont de faptul, că inculpatul are o vârstă fragedă, fiind la un început de cale în viață având vârsta de numai 26 ani, și a fost de acord să conlucreze cu organul de urmărire penală, fapt ce a dus la descoperirea unor noi acțiuni a altor inculpați, instanța de apel le-a considerat nefondate, or, instanța de fond stabilind pedeapsa cu închisoarea la limita minimă admisibilă la caz, a aplicat și institutul „suspendării parțiale a executării pedepsei”, anume, axându-se pe personalitatea inculpatului, care este de o vârstă tânără, a recunoscut vina integral, pe faptul, că acesta regretă cele comise, este angajat oficial în câmpul muncii, astfel ajungând la concluzia, că nu este rational ca inculpatul să execute întreaga pedeapsă cu închisoarea în penitenciar și a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate, prima parte a pedepsei de 1 an închisoare, dispunând a fi executată de către Tiutiunic Gleb în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (unu) an închisoare, aplicate lui Tiutiunic Gleb, urmând a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către apelanți în ceea ce privește asprimea pedepsei aplicate prin sentință inculpatului Tiutiunic Gleb, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei, motivându-și suficient soluția luată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Tiutiunic Gleb, făcând referire la temeiul prevăzut de pct.10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Tiutiunic Gleb să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă nonprivativă de libertate.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat aceleași motive ca și în cererea de apel (f.d. 36-38, vol. V), descrise și în pct. 3 al prezentei decizii, suplimentar solicitând casarea hotărârilor judecătorești în partea stabilirii pedepsei și să fie pronunțată o nouă hotărâre, prin care să fie stabilită o pedeapsă mai blândă nonprivativă de libertate, ținându-se cont de faptul ca Tiutiunic Gleb și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Procurorul a menționat că instanțele de judecată inferioare și-au argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării

vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurenta în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurentă nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurentă în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucât prima instanță i-a aplicat inculpatului Tiutiunic Gleb în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa echitabilă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice sau a analogilor acestora pe un termen de 3 ani, pedeapsa aplicată fiind corect suspendată parțial, stabilindu-i-se perioada de executare a pedepsei cu închisoare pe termen de 1 an, restul pedepsei de 1 an aplicată inculpatului, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an, soluție ce întemeiat a fost menținută de către instanța de apel prin decizia din 22 ianuarie 2020.

De asemenea, Colegiul penal consideră că prima instanță a efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Tiutiunic Gleb, atât sub aspectul naturii cât și al quantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în

art. 75 Cod penal, soluție menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Astfel, Colegiul penal constată că, prima instanță a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de închisoare de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, pedeapsa aplicată fiind întemeiat suspendată parțial, apelul declarat de avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului corect a fost respins ca nefondat.

Din materialele cauzei rezultă că la aplicarea pedepsei inculpatului Tiutiunic Gleb pentru infracțiunea comisă, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave îndreptată împotriva sănătății publice și a conviețuirii sociale, lipsa circumstanțelor agravante, a recunoscut vinovăția integral și sincer s-a căit în cele săvârșite, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, vârsta tânără, corect a ajuns la concluzia, că scopul restabilirii echității sociale, educativ și preventiv al pedepsei în cazul lui Tiutiunic Gleb poate fi atins prin stabilirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități legate de circulația legală a substanțelor narcotice sau a analogilor acestora pe un termen de 3 ani, iar în conformitate cu art. 90¹ Cod penal a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui Tiutiunic Gleb, stabilindu-i-se perioada de executare a pedepsei cu închisoare pe termen de 1 an, restul pedepsei de 1 an închisoare aplicată inculpatului, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an, aceasta fiind una în măsură să asigure realizarea scopului legii penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, luându-se în considerație toate circumstanțele pe caz.

Ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, astfel argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde nonprivativă de libertate, sunt

neîntemeiate.

Argumentele recurenței precum că „*inculpatului Tiutiunic Gleb urmează să-i fie aplicată a pedeapsă mai blândă, deoarece acesta și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează că inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală. Mai mult ca atât acesta anterior a beneficiat de institutul „pedepselor nonprivative de libertate” și careva concluzii nu a tras, or din nou a comis infracțiune similară prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b) Cod penal, sfidînd astfel cu desăvîrșire atât normele morale cît și legea penală.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Tiutiunic Gleb, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Tiutiunic Gleb Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor